

„ELSŐDRÁMÁS” ÉPÍTÉS LETTEM

egy budafoki ház tervezésének és építésének nem látható titkai

Tóth Péter

ELŐVERSENGÉS

Ahol váratlanul ölembé hullott a nagy lehetőség, hogy olyan házat tervezzek, amely talán meg is épül.

Vándoriskolás éveim negyedik állomása a Mérmű stúdió volt, Dr. Szűcs Endre bohém építész, életművész kisiparos és utazó nagykövet társaságában. Már az irodában töltött első hetek egyikében kérdezte a mester, hogy épül-e olyan munkám, amivel diplomázhatnék a vándorévek befejeztével. Miután kiderült a szomorú valóság, nagyszerű ajánlatot kaptam: tervezek Budafokra lakóépületet, ami biztosan meg fog épülni, így nyugodt lehetek közelgő diplomázásom felől.

ELSŐ SZÍN

Ismerkedés a feladattal és a mit sem sejtő megbízóimmal. • Helyszín: nyugodt kertvárosi környezet a város szélén, a falakon számolatlan mennyiségű népi kályhacsempé. Ideális terep, hogy az idetévedő betegek előbb-utóbb teljesen „felépülten” távozhassanak.

Nagy igyekezettel vágtam neki a feladatnak, hiszen különleges jelentőségű munkát kaptam, amely a vándorévek méltó lezárását jelenthette. Az első megbeszélésen a mester vázolta, hogy ő ezt a munkát csak a háttérből figyelni majd, és én, kis újonc leszek a tervező. A megrendelők önfegyelemmel vették tudomásul ezt a nem várt fordulatot, arcizmuk sem rezsent, amikor kiderült, hogy egy zöldfülű tervező majd családi otthonukat. Sőt, számomra úgy tűnt, mintha ugyanazzal a bizalommal ajánlékoznának meg, amivel korábban Bandit felkeresték. Egymás megismerését követően az első vázlataim olyan szerencsés fogadtatásban részesültek, hogy a ház a tervek kidolgozását köve-

tően gyakorlatilag minimális változtatással épült meg.

MÁSODIK SZÍN

Bonyodalom. Erőfitogtatás, birkózás és végül vérontás nélküli győzelem • Helyszín: Budafok egyik síugrósáncnak is beváló utcája, ahol a terepviszonyoknak hála a harcscsúszón, azaz a garázslehajtó tökéletesen vízszintes terület volt.

Az álomszerű kezdet után a kivitelezés maga volt a hidegzuhany. Sosem felejttem el azt a ködös reggelt, amikor dagadó kebellem és remegő térdekkel megérkeztem a helyszínre. A munkagödör szélén már várt a tapasztalt idős építőmester, aki (bár korábban egyetértett a tervekkel) szinte tajtékozva üvöltötte, hogy ő még ilyen rossz dokumentációt nem látott, és ezt a házat ezekből a rajzokból nem lehet megépíteni. Mind ezt persze úgy közölte, hogy a mit sem sejtő tulajdonos épp mellettem állt. Ez volt az a pillanat, amikor a Vándorkola nyújtotta védőburok tökéletesen működött és megóvott a teljes összehozástól. A vesztes visszavonulás helyett bíztam a magam igazában, hisz a mesterem látta és jóváhagyta a tervet. Jó volt arra gondolnom, hogy olyan ez a láthatatlan védőszárny, mintha kölcsönkapnék egy kicsit a mester negyven évnyi tapasztalatából.

Ezután néhány hetes huzavona kezdődött, amikor a kb. kétnaponta jelentkező kérdések miatt hol az irodában, hol az építkezésen bizonyította mindenkinek a maga igazát végtelenül türelmes megbízónk jelenlétében. Ezeket az elég izgasztó pengeváltásokat itt nem részletezném, a végeredményről elég csak annyit megjegyezem, hogy az idős építőmester nem jött többet a kivitelezés helyszínére. Helyébe a fia lépett, akivel sokkal jobban szót értettünk.

Innentől nagyságrendekkel hatékonyabban haladt az építkezés, és örömmel jelenthetem, hogy a ház az eredeti tervek alapján készült el.

HARMADIK SZÍN

Távol egymástól, de mégis közel • Helyszín: korunk virtuális valósága, a világháló.

Ahogy közelítettünk a befejező munkákhoz, úgy fogytak a feladatok és ritkultak a művezetések. Egy építkezést – akár a tervezést – ennek ellenére persze, csak abbahagyni lehet, befejezni sohasem. Éppen ezért számomra a legnagyobb elismerés, hogy a tulajdonos a mai napig felhív vagy levelet küld drótpostán, ha szeretne alakítani valamit a házban, mert kíváncsi a véleményemre. Talán a fentiek ellenére vagy éppen ezek miatt továbbra is megbízik bennem.

EPILÓGUS

Személyes élményeimen túl beszámolnék még egy kis szakmai kísérletről az épülettel kapcsolatban. Egyrészt a helyszín, másrészt a tulajdonos kérése miatt nem lehetett Budafokon Balaton-felvidéki présházból ihletődött szokásos „Mérmű-házat” tervezni. Az első beszélgetések során kialakult, hogy a tulajdonos házaspár szívéhez legközelebb a polgárosodott középréteg kisvárosi villái és a vidéki kismemesi kúriák állnak. Ezt figyelembe véve igyekeztem olyan házat tervezni, ahol a vágyott hangulat elérése mellett a háromosztatú magyar ház fő egységei is megjelennek. Így került a tornácok két szoba közé a konyha, az épület középtengelyében a tűzhellyel, ahová még a különösen meredek északi domboldalon is a legtávolabb besüt a nap. Ezek mellett pedig természetesen a fő szempont az volt, hogy ez a kis ház ennek a szép családnak a lehető legmegfelelőbb otthona lehessen.

Tóth Péter: Budafok, családi ház, 2010

